

[Himmelstrup.]

når beskatningssatserne er så høje, som tilfældet er nu, men i det store og hele synes jeg, man kan være tilfreds med forslaget, selvom der eventuelt skal foretages visse ændringer af satserne.

Jeg finder ingen anledning til ved denne lejlighed at komme ind på mere almindelige økonomiske og politiske betragtninger og heller ikke på de spørgsmål, som har været drøftet i udvalget, og som den ærede socialdemokratiske ordfører omtalte ret udførligt. Selvom jeg godt forstår, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen har følt trang til at omtale dem, forekommer det mig, at de naturligt hører hjemme under den debat, vi skal have om de direkte skatter engang i næste uge.

Jeg skal altså anbefale de foreliggende fire lovforslag, som jeg går ud fra vil blive behandlet i det samme udvalg, som har haft lovforslagene om de direkte skatter til behandling — det antydede den højtærede finansminister jo i eftermiddagen —, og skal der foretages ændringer, er vi naturligvis villige til at medvirke hertil indenfor den økonomiske ramme, som den højtærede finansminister har angivet, og som vi i virkeligheden allesammen, måske bortset fra det radikale parti, er enige om skal opretholdes.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal følge det ærede medlem hr. Himmelstrup med hensyn til at afstå fra i dag at anstille betragtninger over den buket direkte skatter, vi skal behandle i næste uge, hvor der vil blive lejlighed til at komme ind på mere almindelige økonomiske og politiske områder.

Det blev altså til et forlig om hele den politik, der, som så ofte nævnt, har til formål at genskabe den økonomiske stabilitet her i landet. Man taler så ofte foragtligt om forlig. Efter min opfattelse er forlig i virkeligheden udtryk for demokratiets inderste mening og arbejdsform. Det må dog være formålet i offentlige forsamlinger, hvor der færdes mennesker med vidt forskellige anskuelse om tingene, når nødvendigheden kræver det, at finde frem til en løsning, hvorved alle naturligvis ikke opnår det, de ønsker, men hvor man dog når til et resultat, som man — alt taget i betragtning — må anse det for ansvarligt at medvirke til. Man taler så ofte om partisplittelsen på rigsdagen. Det er egentlig trist, at det ikke er muligt for den store offentlighed en gang imellem at overvære de forhandlinger i udvalgene, hvor de rent

saglige synspunkter fremføres overfor modparten.

Ingen er sikkert helt tilfreds med det foreliggende resultat. Det er klart, at hvis socialdemokratiet skulle have skrevet lovforslagene, som det ønskede dem, var de blevet skrevet på en anden måde, end de ville være blevet skrevet, hvis det var os, der skulle have skrevet dem alene. Ingen er altså helt tilfreds med de forskellige detaljer; hvis det var tilfældet, var det nemlig intet forlig. Men målet er jo at genskabe tilliden til, at vi selv vil og kan skabe orden i vort hus og som en fri nation, der ikke skal stå med hatten i hånden for at kunne eksistere, med rette vil kunne indtage vor plads i det europæiske samarbejde, som nu er ved at tage yderligere form. Det mål håber jeg vi er nået et godt stykke henimod med det økonomiske forlig, der her er sluttet, og som omfatter de indirekte forbrugsafgifter, vi i dag og i morgen skal forsøge at gennemføre, i forbindelse med de direkte skatter, der allerede er omtalt i pressen, og som vil komme til behandling i næste uge. Jeg håber, det må føje sig sådan, at den højtærede finansminister, når han i december skal møde til forhandling i Paris, må kunne sige til dem dernede, at nu har man her i Danmark i stor enighed gennemført den økonomiske fremtid på.

Som vi har måttet gøre indrømmelser, har andre også måttet gøre det. Jeg tror, det styrker folkestyret i befolkningens øjne, at vi under ansvarets tyngde kan finde frem til en løsning. Jeg anerkender gerne, at det tidligere regeringsparti, socialdemokratiet, og de radikale aktivt har medvirket til opnåelsen af dette resultat, ligesom jeg håber, man fra anden side forstår, at vi har vist vilje til spørgsmålets endelige løsning.

Som jeg sagde i min ordførertale ved behandlingen af lovforslaget om de direkte skatter, var alle enige om, at der burde gøres en virkelig indsats, men det var ovre hos naboen indsatsen eller i alt fald begyndelsen skulle gøres. Jeg tror, man kan sige, at de lovforslag, der foreligger her i dag, og de, der skal behandles i næste uge, er af en sådan karakter, at alle på en eller anden måde kommer med, og at de, der har bedst råd til at betale, kommer til at betale mest; det er der vist i alt fald ingen tvivl om.

Jeg vil gerne i denne forbindelse gøre nogle enkelte bemærkninger om den diskussion, der har været ført om landbru-